

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2576/2018
19.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца малолетног АА, малолетне ББ, малолетне ВВ, свих их ..., које заступа законски заступник мајка и тужила ГГ из ..., тужилаца ДД и ЋЋ, обоје из ..., које све заступа пуномоћник Драган Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ЕЕ из ..., кога заступа пуномоћник Саво Добранић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 8/18 од 10.01.2018. године, у седници већа од 19.04.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 8/18 од 10.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 103/17 од 20.11.2017. године, одређена је мера заштите од насиља у породици, па је забрањено туженом да се приближава тужиоцима и месту њиховог становања у ... у улици ... на удаљености мањој од 50 метара и налажено је туженом уздржавање од тог приласка. Забрањено је туженом да на било који начин угрожава лични и телесни интегритет тужилаца сваким грубим, дрским и злонамерним понашањем и налаже се туженом да се уздржи од таквог понашања. Одбијен је део тужбеног захтева да се према туженом изрекне мера заштите од насиља у породици забраном приласка месту рада тужилаца ГГ и ДД, обоје из Одређено је да ће изречена мера заштите од насиља у породици важити годину дана и да може бити продужена уколико не престану узроци због којих је одређена. Жалба на пресуду не задржава њено извршење, а свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 8/18 од 10.01.2018. године, жалба туженог је одбијена, а пресуда Основног суда у Кикинди П2 103/17 од 20.11.2017. године је потврђена у побијаном делу изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је туженикова ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а тужени, иако се у ревизији позива на битне повреде одредаба парничног поступка, не указује ни на једну конкретну повреду која би могла бити основ за изјављивање ревизије по члану 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Кикинди П2 494/15 од 25.08.2016. године против туженог су у парничном поступку одређене мере заштите од насиља у породици и забрањено је да се тужиоцима приближава на удаљености мањој од 50 метара и на тој истој удаљености изречена је мера забране приласка месту њиховог становања и месту рада као и мера забране сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања према тужиоцима ГГ и ДД. Ова пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 604/16 од 28.10.2016. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди К 49/17 од 11.04.2017. године тужени је оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ и изречена му је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком проверавања од једне године. У периоду од 25. августа 2016. године до 25. августа 2017. године против туженог је поднето 11 пријава Полицијској управи ... , а у тим пријавама су се углавном описивали догађаји у којима тужени долази или прати тужилу ГГ или пролази испред зграде у којој тужиоци живе којом приликом им маше и додајује. Тужиоци су до 15.07.2017. године живели у ... у улици ... број ..., а од тог датума су се преселили на нову адресу у улицу ... број ..., док тужени живи у улици ... број ..., а та улица није у близини места становања тужилаца. С обзиром да је и орган старатељства у поступку изразио мишљење да је тужени наставио да манифестује раније понашање и поред већ изречених мера заштите које се с обзиром на континуирано праћење истих особа може третирати и као прогањање с тим у вези је предложио као сврсисходно продужење мере заштите од насиља у породици, нижестепени судови су и одлучили на начин како је то наведено.

Тужени је супруг тужиље ЂЂ, отац тужилу ГГ, таст тужиоцу ДД и деда осталим малолетним тужиоцима. Отуда се ради о члановима породице из члана 197. став 3. у вези става 1. Породичног закона. Исти члан у ставу 1. као насиље у породици третира и угрожавање спокојства другог члана породице. Из чињеница утврђених у нижестепеним поступцима произилази да је у односу на туженог најпре у парничном поступку одређена мера заштите од насиља у породици која се у основи сводила на забрану туженику приласка тужиоцима. Тужени ту забрану није поштовао због чега је против њега вођен и кривични поступак и он правноснажно кривичном пресудом осуђен за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. чија се радња у основи састоји управо у непоштовању мере заштите од насиља у породици која је изречена у парничном поступку. Из чињеница утврђених у нижестепеном поступку произилази да тужилац и даље покушава да успостави контакт са члановима породице, пре свега са унуцима, а пошто они то не желе на тај начин се угрожава њихово спокојство. Самим тим су и даље присутни разлози за одређивање мере заштите од насиља у породици како су то одлучили нижестепени судови, с тим што није било

могуће да се раније изречена мера продужи с обзиром да је у међувремену рок њеног важења истекао.

Када се наведено има у виду онда се не могу прихватити ставови из ревизије да је тужба морала бити одбачена као неразумљива, да у поступку није утврђено које је он радње предузео према тужиоцима а које се могу третирати као насиље и да је цео поступак против њега последица поступања његовог зета ДД, а који је саветник начелника МУП-а По члану 12. Породичног закона органу старатељства је у пословима заштите породице поверена посебна и значајна улога, а тај орган је у овом поступку, узевши у обзир све што је наведено, а што је и тај орган утврдио кроз дугогодишње праћење породице, нашао да понашање туженог због свог континуитета има карактер прогањања, што су нижестепени судови с правом и уважили.

Све су то разлози због којих је и одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић